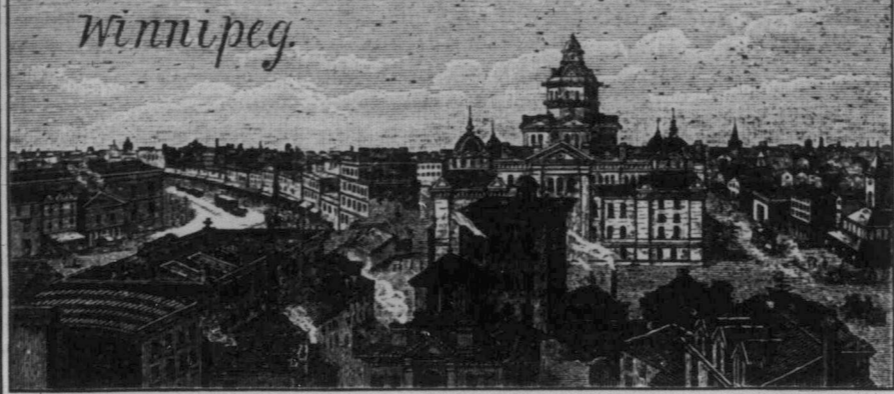

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg.

CANADIENSAREN.

No 29 Löp. Årg 3.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 31 JANUARI 1899.

Lösnummer 5 centa No. 1.

SKANDINAVISKA EMIGRATIONEN 1889.

Från regeringens rapporter framgår att under 1889 anlände till Winnipeg 361 Skandinaver, hvafv 234 Svenskar, 60 Norrmän och 67 Danskar. Deras destinationsort var följande: nämligen till Manitoba 257. Af dessa antogo 133 jernvägsarbete, 43 erhöilo arbete i eller omkring Winnipeg, tjensteflickor 36, erhöilo arbete i Winnipeg, till kolonien Scandinavia reste 15, vid Carberry köptes eller arrenderades land af 5, samt de öfriga gingo till följande olika platser inom Manitoba, Brandon, Gretna, Manitou, Whitewater, Boissevain, Portage la Prairie, Morden, Clearwater, Oak Lake, Cartwright, Rapid City, Minnedosa och Elkhorn. Vidare styrde 68 kosan till Nord Westra Territoriet. Af dessa togo 21 farm- eller jernvägsarbete, 28 bosatte sig i Nya Stockholm, 9 till Calgary, 3 Dunmore, 3 Medicine Hat, 2 till Canmore och 1 till hvardera af Regina och Edmonton. En man från Dakota besög landet kring Winnipeg och vesterut till Calgary och Edmonton. Sist nämnda plats tyckte han så mycket om att han har beslutat flytta dit med sin familj och sina vänner nästa sommar. Endast 9 af alla anländande reste till British Columbia. Af dem 4 till Victoria, 3 till Leachcoil och 2 till Vancouver. Omkring Keewatin och Rat Portage, Ontario, funno 21 arbete och till Förenta Staterna afreste 5.

Ett större antal arbetare vunno anställning vid Canada Pacific jernvägen under Banmästare C. J. Panser Brandon Divisionen eller O. Johnson, Winnipeg-Delaware banan.

Tjensteflickor funno lätt anställning i Winnipeg och finnes plats för många fler, hvilken tid på året som helst.

Kolonierna hafva framskridit under året, trots den svåra torkan, som inträffade öfver hela Norra Amerika.

I kolonien Scandinavia, utmed Manitoba & Nord Western Jernvägen, upptogs under året omkring ett dussin „homesteads“ och i kolonien „Nya Stockholm“, utmed Canada Pacific Jernvägen, få mindre. Icke så få hafva under året köpt

land af jernvägskompanierna eller andra. Skandinaverna börja så småningom, och detta med rätta, att slå ner sina bopålar bland de engelsk talande nationerna och vinna derigenom mera än hvad de kunna lära af sina landsmän, då de bosätta sig i utslutande Skandinaviska kolonier.

Flera nybyggare från Manitoba och Nord Western äro hemresta till gamla landet och väntas återkomma i vår med släktingar och vänner samt på så sätt föröka Skandinavernas antal. Likaså regeringen och jernvägskompanierna utsända sina pamfletter öfver Skandinavien och Förenta Staterna med upplysningar om förhållandena härstades.

På det religiösa området hafva Skandinavernas intressen blifvit väl tillgodosedda. Kyrkoförsamlingen i Winnipeg, som är så att säga moderförsamlingen för de andra, har såndt, tid efter annan, sin egen pastor såväl som andra att besöka nybyggarna och andra platser der något större antal Skandinaver funnits.

Äfven Augustana Synoden i Förenta Staterna sände under året en missionär hit för att undersöka fältet; han har återvärdt för att lemna rapport härom, men resultatet är ännu okänt.

Nämnde församling i Winnipeg har lyckligen betalt alla sina skulder, köpte strax före jul en ny orgel, aflönar sjelf sin egen pastor och har anställt organist. Dess medlemsantal förökas från månad till månad och utsigtterna för framtiden äro mycket goda.

På det hela taget må sägas att på alla Skandinavernas områden framatskridandet under året varit godt.

CANADISKA NYHETER.

Ottawa 21. Januarii. Ministern för Indian Departementet rapporterar till parlamentet att det går kraftigt framåt med Indianernas civilization. Indianerna hafva fattat förtroende till de af regeringen anlagda industri skolor och distånda sina barn. Missions verksamheten går äfven kraftigt framåt.

Halifax 10. Jan. Canadiska Pa-

cific Jernvägens direkta telegraflinie till Stilla hafs-kusten öppnades i dag. Nämnde jernväg kontrollerar nu en direkt linie emellan Canso och Halifax vid Atlantiska kusten till Vancouver B. C. vid Stilla hafs-kusten samt också till San Bernardino, 100 mil söderut från Los Angeles, Södra Californien, en distånce af nära 6000 mil.

Toronto 21. Jan. Två framstående ryska ingenjörer äro f. n. på besök i Canada för att studera dess jernvägs- och kanal system. De äro sända af Ryska regeringen för att rapportera om förhållandena här samt priser, kostnad för jernvägsbyggande m. m. De uppgifva att Csaren sjelf är mycket intressad af att få iståndadt det mycket omtalade förslaget, att bygga en jernväg från St. Petersburg till Vladivostock vid Stilla Hafs-kusten, en sträcka af 5,000 mil.

Ottawa 22. Jan. Parlamentsledaren för Brockville, J. F. Wood, har blifvit utnämnd till Vice Talman i Dominion parlamentet.

Montreal. Premier Ministern för provinsen Quebec, Mercier, är sjuklig och det förväntas att han måste draga sig tillbaka, åtminstone för en tid, för att vinna sina krafter åter.

Ottawa 22. Jan. Motion är gjord vid Dominion parlamentet att Canada skulle, i likhet med Förenta Staterna, antaga en lag, som förbjöd invandring till landet af personer, som genom kontrakt förbundt sig att arbeta derstades. Lagen skulle sålunda skydda hvarvarande arbetare från invandring af kontrakterade arbetare, som ville utföra samma arbete till lägre betalning.

Ottawa 23. Jan. Frågan om establisserandet af en större direkt-ångbåtsförbindelse emellan Vancouver och China och Japan, har igen upptagits af Parlamentet, äfvenså att göra lagen förbjudande all Chinesisk emigration till Canada, ännu strängare.

Ottawa 15. Jan. Dominion parlamentet öppnades med sedvanlig pomp och ståt i dag. General Guvönören, Lord Stanley, uppläste trontalet sjelf. Ett större antal ledamöter, än hvad som brukar varit vanligt, voro närvarande deribland nästan alla från Manitoba, Nord

Western och British Columbia. Sir John A. Macdonald, Premier Minister, och Herr Edward Blake, Oppositionens ledare, voro både närvarande.

Med den 1sta sistlidne Januarii utgick rättigheten att i Manitoba och Nord-Western upptaga „pre-emption“ d. v. s. 160 acres land för utögn homesteads. Regeringens Land lag af 1886 föreskref att rättighet att upptaga „pre-emption“ i förening med homesteads skulle upptä höra från och med den 1sta Januarii 1890. Antalet nybyggare, som begagnat sig af denna rättighet, har gradvis aftagit under de sista fem åren. Erfarenheten har gjort sig gällande att 160 acres är nog för en farmare, om det skall rätt skötas. Från 1880 till 1884 öfverhufvudtaget endast $\frac{2}{3}$ pre-emption upptogs i jernförelse med homestead; i 1885 och 1886 antalet gick till ungefär hälften; 1887 upptogs pre-emption endast af $\frac{1}{4}$ samt 1888 endast af $\frac{1}{6}$ Under förlutna året, omkring $\frac{1}{2}$ uttogo pre-emption på samma gång som homestead.

NATURLIG OCH ONATURLIG STORHETSSTRÄFVAN.

Det ligger i vår natur att vilja vara stor. Vi äro skapade med detta storhets begär, och detta begär sätter hela menskligheten i rörelse. Ingen vill vara liten, icke ens barnet; upp skall man hvad det än må kosta, och hvilka medel man än skall använda.

Några söka att få så många under sig som möjligt för att på den vägen komma upp och blifva ansedd. Se på Napoleon den förste i Frankrike! I honom bodde utan tvifvel större kraft än hos någon annan dödlig varelse. Stor ville han också blifva och lyckades i sin sträfvan mer än många andra. Ja, öfver allt ser man bevis på sådan onaturlig storhets sträfvan: i stad så väl som på landet, på det borgerliga så väl som på det andeliga området. När ett val skall föresiggå — o, huru illas man icke för att genom båda löfliga och olofliga medel knuffa andra ned och sjelf komma upp! Eller der är en predikant. Naturligtvis vill äfven han vara ansedd. Men så är der någon, som kanhända icke visarsig rätt ödmjuk eller som tillfventyrs är mera ak-

tad än han sjelf, och nu—nu behöfs det mycken nåd och mycket af Kristi sinne, om icke samme predikanten skall börja „rida“ på den der personen. Låt vara att det är sanning, som säges; det är lika sant, att när jag vill „rida“ på en annan, så vill jag komma upp på hans bekostnad. Och sådant se och höra vi allt för ofta. Det är i sanning ett sorgligt, ett onaturligt sätt att komma upp. Det strider mot grundlagen både i naturens och nådens rike. Derför blir aldrig heller en på sådant sätt vunnen storhet varaktig. Napoleon måste efter några oroliga år lemna allt och sjunka ned i en förtidig graf under ryaliga kval på en enslig klippa 700 mil uti Atlantiska Oceanen. Och alla, som på liknande sätt sökt komma upp, måste på liknande sätt ned. Ja högre man kommit, desto svårare blir fallet. Höjdpunkten är lika med fall höjden. Ned måste man. Måste, säger jag, ty det är en omutlig lag, som bjuder det. Den verkande orsaken är högmot och den vissa följden är fall.

Men torde någon säga, när begäret att vara stor är medskapadt, så äro vi ju ursäktade. Nej, icke så riktigt sagt. Så länge naturen utvecklas efter de fastställda grundlagarna, så råder der harmoni, och allt närmar sig sin fullkomning. Så och i människoverlden, derest grundlagen, kärleken, följes. Kärleken sätter en i rörelse nedåt och utåt för andras bästa. Hvarhelst kärleken ser råd eller hjälp behöfves vare sig på det andeliga eller politiska området, dit skyndar den, utan att fråga efter den sjelfklokes eller maklighets vinnens försäkran, att detta är att blanda sig i andras angelägenheter. Der tårar rinna, dit kommer han, gråter med och, i lyckligare fall, torkar tårnen; tager i den svaga till fall lutande medvandra ren för att hålla honom uppe och bär hans börda; skyndar till den sjuke med en blomma och ett god ord, med en bit bröd eller ett klädesplagg till sin fattigare like och om för allt detta endast otack blir lönen, så tvär han dens fötter, som trampa honom. Detta är en storhets väg, ja den enda naturliga, erkänd både i himmelen och på jorden. Lycklig den, som öfvar sig häri och lyckligt det samhälle, som har många sådana stormän. De glömmas sent. Den verkande orsaken till deras handlingar var kärlek, och den säkra följden blir kärlek en kärlek, som är större än allt. Må du, käre läsare, göra dig der för den frågan: på hvilket sätt söker jag storhet?